

ΦΙΛΙ ΨΥΧΗΣ

Φιλί ψυχῆς, ἀγκάλιασμα καὶ χάδι
δὲν ἦρθανε σ' ἐμένα εἰρηνικά,
στὸ πλάϊ σου σὰν τὰ γνώρισα ἓνα βράδι
πέρ' ἀπὸ τῆς χαρᾶς τὰ λογικά.

Δολερὰ μᾶς ἀφάνισαν τὴν ὥρα
τὰ πλανέματα μὲς στὴν ἐρημιά,
σὰν ἔσμιξε ἡ μαυρίλα κ' ἡ ἄγρια μπόρα
τ' οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς τὴν τρικυμιά.

Σὰν ἔσκουξε τὸ σύθρηνο τοῦ δάσου
καὶ μὲ τ' ἀστροπελέκι μιὰ στιγμή,
μοῦ φάνηκ' ἔξωτέρα ἡ ὁμορφιά σου
μὲ τὸ φῶς πὺν κερνοῦν οἱ πειρασμοί.

Στῆς δημοσιᾶς τὸ χάνι ἀλαφιασμένοι
βρήκαμε νὰ κουρνιάσουμε φωλιά.
Σὲ στιγμὲς τρόμου ἐκεῖ παρατημένοι
δέσαμε τῆς ἀγάπης τὴ θηλιά.

Ἐξω ἡ βροχή, θυμὸς καὶ τιμωρία.
Ράβδιζε ἡ μοίρα ἀνέσπλαχνα κ' ἐμᾶς.
Κι ὅταν τὴ νύχτα ἰλάρωσε ἡ αἰθρία
βγήκε ν' ἀργουρηνήση ἐκεῖ ὁ βαλμάς.

Μ' ἀπὸ τότε ἀμολόγητο σημάδι
μὲ παιδεύει, μὲ ζώνει ἐκστατικά.
Φιλί ψυχῆς, ἀγκάλιασμα καὶ χάδι
μ' ἔρμο φόβο ἢ ζωὴ μου τ' ἀγρικᾶ.